

Oriol Cardona, la gran esperança gironina en els Jocs Olímpics a qui ha preparat Kilian Jornet

L'esquiador de muntanya de Banyoles afronta aquest dijous la primera de les seves dues opcions de medalla als Jocs Olímpics de Milà-Cortina

---

Arriba al debut olímpic de la disciplina com un dels favorits. Com ho porta? Fa anys que hi treballem. Des que es va anunciar que l'esquí de muntanya seria olímpic, hem enfocat la feina en aquestes proves i són disciplines en què rendeix molt bé. Tinc moltes ganes de competir i veure què podem fer. Mai he anat a uns Jocs i no sé com serà ni quina repercussió tindrà. Potser aquest desconeixement és la clau més gran per córrer sense pressió i aconseguir el millor resultat. Com arriba a l'esquí de muntanya? Vostè abans feia atletisme. Sempre he fet esport, des de petit. Soc de Banyoles i vaig començar amb l'atletisme, en part per influència del meu pare, que el practicava. Els caps de setmana també pujàvem a la Molina a fer esquí alpí amb el Club Esquí Girona. He seguit bastant els passos del meu pare i del meu germà en l'aspecte esportiu. El meu pare va passar de l'atletisme a l'esquí i concretament a l'esquí de muntanya, tot i que també ha fet molta escalada; i el meu germà continua practicant l'esquí de muntanya. En el meu cas va ser als 14 anys quan la cosa es va posar seriosa. Va començar a competir a un nivell més alt? Sí, vaig començar a entrenar més seriosament. I, des d'aleshores, he anat encadenant temporades fins a arribar on soc ara, a uns Jocs Olímpics. Des que es va anunciar que la disciplina passaria a formar part del programa olímpic he fet un salt molt gran en la preparació. Vam posar el focus en aquestes dues disciplines (esprint i relleus), en les quals rendixo tan bé. Tinc moltes ganes de córrer i veure fins on puc arribar. Va començar la temporada guanyant a Courchevel. Què li va aportar aquella experiència abans dels Jocs? Em va deixar molt content. Em va donar molta confiança. En aquella Copa del Món ja es van enfrontar pràcticament els mateixos que competiran a Milà-Cortina. Què espera trobar aquí? A Courchevel hi era pràcticament tothom, no va faltar ningú, com va passar en les primeres carreres de la temporada a Amèrica. Crec que no hi haurà grans sorpreses, perquè els que estaven forts l'any passat segueixen al davant, i tot i que ha aparegut algun rival nou a qui caldrà vigilar en els Jocs, ho tenim present. Està davant el gran repte de la seva carrera. Sí, evidentment. Mai he estat en uns Jocs i no sé quina dimensió tindrà tot. Espero que no m'afecti durant la carrera, però és l'objectiu més important que he tingut fins ara i en el qual més m'he deixat la pell. Ho he apostat tot per ser aquí. Aquesta aposta total li genera pressió? La pressió existeix: com més et prepares i més apostes per alguna cosa, si surt malament, el cop és més gran. Però confio en mi, en l'entrenament i en la feina feta durant tot aquest temps. Tot i que en el dia d'avui ja ha valgut la pena, quan arribi el moment de competir, es veurà. Entrena habitualment a Font-Romeu. Per què allà? Per proximitat a casa, per condicions i per altitud. Em vaig traslladar amb 18 anys per estudiar a la universitat de Perpinyà, que té la facultat d'esports a Font-Romeu. I des d'aleshores m'hi he quedat. Estic a dues hores de casa i, per entrenar les disciplines que treballem, és un lloc que encaixa molt bé. Va estudiar esports. Era un pla b o ho va plantejar com a part del camí? Va ser una decisió en què va influir el meu germà, que ja havia vingut dos anys abans a estudiar CAFE. Jo volia entrenar i competir, i en aquell moment estudiar 'online' no estava tan estès. Així que l'alternativa que vaig trobar va ser venir aquí. Fa la sensació que, en els últims anys, hi ha hagut una aposta més gran de la Federació per brindar estructura i recolzament a l'esquí de muntanya. Sí. Hi ha hagut una aposta forta conjunta amb el Consell Superior d'Esports i, amb l'ajuda de les beques ADO i del Comitè Olímpic Espanyol, les ajudes han crescut i han aparegut suports que abans no teníem. Això fa que no depenguem només de patrocinis personals –que continuen ajudant moltíssim– i estic molt agraït per aquest suport en aquesta nova modalitat olímpica. Té algun referent, especialment en esports d'hivern? Quan vaig començar en esquí de muntanya vaig coincidir a l'equip amb Kilian Jornet. Tenir-lo com a figura pionera i líder, guanyant-ho tot, em va motivar i em va ajudar a creure com a esportista [Jornet forma part de l'equip d'entrenadors de Cardona i l'ha ajudat en la seva preparació per als Jocs

d'Hivern]. També m'agraden altres esportistes; per exemple, Jacob Ingebrigtsen, de l'atletisme [doble campió olímpic a Tòquio 2020 (1.500 metres) i a París 2024 (5.000 metres)]. Quan no és a la muntanya, com desconnecta? La veritat és que descansa. Entreno cada dia i acabo molt tocat així que quan tinc dies lliures, descansa molt. M'agrada anar a la platja, baixar a la Costa Brava i veure pel·lícules i sèries, però soc bastant d'estar a casa.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/esports/2026/02/18/oriol-cardona-gran-esperanca-girona-jocs-olimpics-hivern-126979919.html>